

Růže z papíru

Jan Nedvěd

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
hlava třeští, asi tě mám rád,
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutném světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutném světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutném světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.